

PRVÁ KAPITOLA

TAJOMNÁ TANEČNICA v modrej róbe sa na parkete ladne zvrátila a vykrúcala po boku vysmiateho mladíka. Tvár jej zakrývala trblietavá škraboška s podobizňou rybárika, ktorá ladila so šatami zdobenými vtáčím perím, zatiaľ čo chlapec mal na sebe masku líšky so špicatým ňufákom a striebornými drôtenými fúzmi. Nevedel, s kým tancuje: neznámu vyzval do tanca, keď zahliadol, ako si zo zákuska na slávnostne prestretom stole prstom nabrala šľahačku a oblizla ju. Keď zbadala, že si to všimol, očervenela tak veľmi, že to bolo zreteľné

aj pod škraboškou. Pri pohľade na jej rozpačitý výraz sa mládenec rozosmial a zasmiala sa aj ona.

„Dáme si ešte jedno kolo?“ opýtal sa jej veselo a zľahka jej pobozkal ruku.

Lenže dievčine pohasli tmavé oči, zahundrala akési ospravedlnenie a rozbehla sa preč. Nechala ho osamote stáť uprostred parketu.

Azda sa urazila? Sledoval, ako sa neznáma pretláča davom, a sklamane si povzdychol. Počká pri stole so zákuskami, či sa náhodou nevráti.

Dievča v ligotavej róbe sa však pretislo pomedzi rozjarené tanečné páry a zamierilo do nenápadnej bočnej miestnosti. Bola vyhradená pre dámy, ktoré si potrebovali odskočiť alebo si upraviť nariasené stovrstvové spodničky a škrobené saténové sukne. Zatvorila dvere a chrbtom sa o ne oprela. Škoda, že tomu chlapcovi nepovedala, aby sa netočili tak rýchlo, lebo jej bude zle. Pojedla celú kopu kandizovaného ovocia a šľahačky. Nemala sa toľko napchávať, ale úplne ju uchvátilo, že aspoň jeden večer v roku nemusí byť princezná. Na koncoročnom bále nosili všetci masky. Bola to tradícia a Benátky na tradície nedali dopustiť.

Keby mládenec tušil, s kým tancuje, správal by sa k nej ako k porcelánovej bábike. Neodvažoval by sa chytiť ju za ruku, niečo ešte pobozkať.

Ani mladá slúžka, ktorá v bočnej miestnosti dozerala na poriadok, nespoznala, že pod škraboškou ozdobenou drahokamami a žiarivým perím sa ukrýva princezná Olivia. V sále tancovali viaceré dievčatá preoblečené za vtáčatá, a keď Olivia schmatla najbližší lavór, zvalila sa na stoličku a zalapala po dychu, slúžka sa neuklonila, iba znechutene zvrátila tvár. Princezná roztrasenými prstami rozviazala stuhy na škraboške, stiahla si ju z tváre a potichu vracala.

Len čo zdvihla hlavu, zachytila slúžkin pohľad. Vystriedalo sa v ňom niekoľko výrazov. Šok. Obava, že sa zachovala nemiestne. A možno aj nadšenie, hoci len letmé, že sa ocitla v tesnej blízkosti princeznej.

Najväčšmi jej však sršal z očí silný neskrývaný odpor. Prečo ju tá dievčina neznáša?

Olivia zažmurkala. Slúžka rýchlo odpratala lavór, priniesla pohár studenej vody s citrónovou kôrou, aby sa princezná napila, a misu s teplou vodou, aby si umyla ruky. Už sa jej nepozerala do tváre, zdvorilo klopila zrak.

Nenávistný výraz v slúžkiných očiach Oliviu zmiatol, preto najskôr nepostrehla, čo sa stalo, no keď sa vyčerpaná oprela na stoličke a sledovala, ako dievčina pobehuje sem a tam, uvedomila si, že sa cíti akosi divne. Nie preto, že jej bolo zle. Náhle sa jej zdalo, že má jasnejšiu myseľ, ostrejšie myšlienky. Možno práve vďaka tomu zbadala, ako pohrdavo sa slúžka tvári. Za normálnych okolností by jej to bolo jedno. Služobníctvu nevenovala pozornosť, načo by aj?

Kým si navoňanou vreckovkou pretierala líca a do jamky na krku si jemne vklepávala parfum, napadlo jej, že celý svet vyzerá inak. Odrazu videla všetko... zreteľnejšie. Akoby jej z očí opadla vrstva prachu. Bol to síce pekný trblietavý prach, ale jednako jej zastieral myšlienky.

Tým prachom ju začarovali ešte ako malú, no teraz sa kúzelné mihotavé zrníčka bezradne vzniesli do vzduchu. Olivia prelomila dávnu kliatbu, aj keď dosiaľ netušila, že ju roky zväzovala...

Nad hlavou sa jej zatvorila hladina a obklopila ju nefritovozeleňá voda, hustá a teplá. Olivia vydýchla

bublínky. Pálilo ju v pľúcach, lapala po dychu, dusila sa, bojovala o život, zatiaľ čo slnečné lúče odnášali otca do diaľav...

„Pani moja?“

Pocítila, že ju naspät' nad hladinu vytláča mocné svalnaté telo...

Za hrubými vyšívanými závesmi niekto stál a šepkal. Samozrejme, šepkal potichučky, priam nečujne. Bolo by nanajvýš nevhodné zvyšovať hlas na dóžovu dcéru.

Olivia pomaly precitla, vymanila sa z hlbokého spánku plného snov o vode. Vystrela bledú ruku a pomykala ťažkým brokátom. Komorná bez váhania odostrela záves. *Vyzerá, že jej spadol kameň zo srdca*, pomyslela si Olivia a potlačila úsmev. Chúd'a Etta sa musela každé ráno postarať o to, aby princezná vstala z postele, ale zároveň ju nesmela zobudiť. Niekedy, keď Oliviu čakali nekonečné hodiny audiencií, lekcí a zasadnutí Rady desiatich, takže sa nudila ešte skôr, než vôbec vyliezla spod prikrývok, rada predstierala, že spí, len aby zistila, ako sa Etta zachová. Komorná objavila zaručený trik: vejárom ovievala horúcu čokoládu, až za brokátové závesy prenikla jej neodolateľná sladká vôňa.

Holly Webbová

Vodný kôň

Prvé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo Albatros v roku 2022

v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 521

Zodpovedná redaktorka Magdaléna Poppelková

Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Holly Webb: The Water Horse*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Orchard Books, Londýn 2015, preložila Veronika Lašová.

Jazyková redakcia Marta Jankajová

Sadzba Kristína Hečková

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.
Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

ALBATROS **MEDIA**